

Nehézségekkel küzd a Kádáripari Vállalat, a megoldás nem várhat sokáig

Decemberben írtunk utoljára a Kádáripari Vállalatról, akkor adtunk számot munkájáról, a határidő előtti tervteljesítéséről. Azóta már ismeretes, hogy végtermékben 131,2 százalékkal alakult a végső termelési eredmény, a termelékenység mutató pedig 116,8 százaléknál állapodott meg. Nem lebecsülendő ez a siker, éppen azért nem, mert kis helyi ipari üzemmé, ahol a nagy gyárakhoz képest elmaradott technikával dolgoznak.

Tavaly 3613 tölgyfából készült borshordót szállított el a vállalat 4854 hektoliter úrtartalommal, valamint 722 javítást végeztek el főképp magánosok, közületek és a pinceszékházak részére. A MÚART, az új hordók átvevője egyetlen kifogást sem emelt a gyártmányok minőségével kapcsolatban. Pedig ezek a hordók közvetlen úton — mivel bort küldenek bennük — jórészt külföldre kerülnek. Tehát nagyra kell ügyelni a tökéletes kivitelezésre.

Gondok az okoz a szakember-utánpótlás

Ezek után azt hihetnők, hogy minden jól megy a kádáripar házatáján. Sajnos, nem így van. Gondok okoz például a szakemberek utánpótlása. A kádármunka nehéz, igen nagy fizikai megerőltetést kíván. A legtöbb ipari tanuló csakhamar szinte szabályszerűen megszökik innen, és más szakmát keres magának. Nyugodtan el lehet mondani, hogy manapság csak az megy el kádárnak, aki hivatást érez a pályára. Egy másik nehézség a rak-

tározás. A hordókészítéshez szükséges faanyagot legalább egy évig szárítani kell, mégpedig minden mesterséges beavatkozás nélkül, a szabadban tárolva, hogy a nap melege szárítsa ki. A Gólya utcai kis üzemi udvarán szinte mozdulni sem lehet a rengeteg dongától, faanyagtól és mégis kevés a raktározható mennyiség. Igaz, a helyhiány dolgában nem egyedül állnak, legtöbb helyi ipari üzemünknek ugyanez a cipő szorítja.

Az ország második kádárüzeme

Viszont már egyedül álló jelenség, amivel 1960-ban szembe kell néznie a Kádáripari Vállalatnak. A kézi munkával végzett hordógyártás, bár kifogástalan

minőséget nyújt, drága. Sokkal drágább önköltségű, mint a Budapesten lévő mechanikai hordógyár terméke. A hordók forgalmi adóját azonban közös szintre hozták, s ebből egyenesen következik, hogy — amennyiben nem sikerül a megállapított 13 százalékot leszállítani — év végén nem nyereség, hanem ellenkezőleg veszteség fog mutatkozni. Ez pedig egyáltalán nem jó dolog.

Persze azért nem lehet a szegedi kádárokat elparentálni. Már az elmúlt évben is gyártottak a hordó mellett egyéb árucikkeket, dézsát, kádát, s más kádáripari terméket. Az idén is megtalálják majd a módját, hogy kifizető legyen a termelés. Nagy akarással kell dolgozni, hiszen ez a vállalat az ország második legnagyobb kádárüzeme.

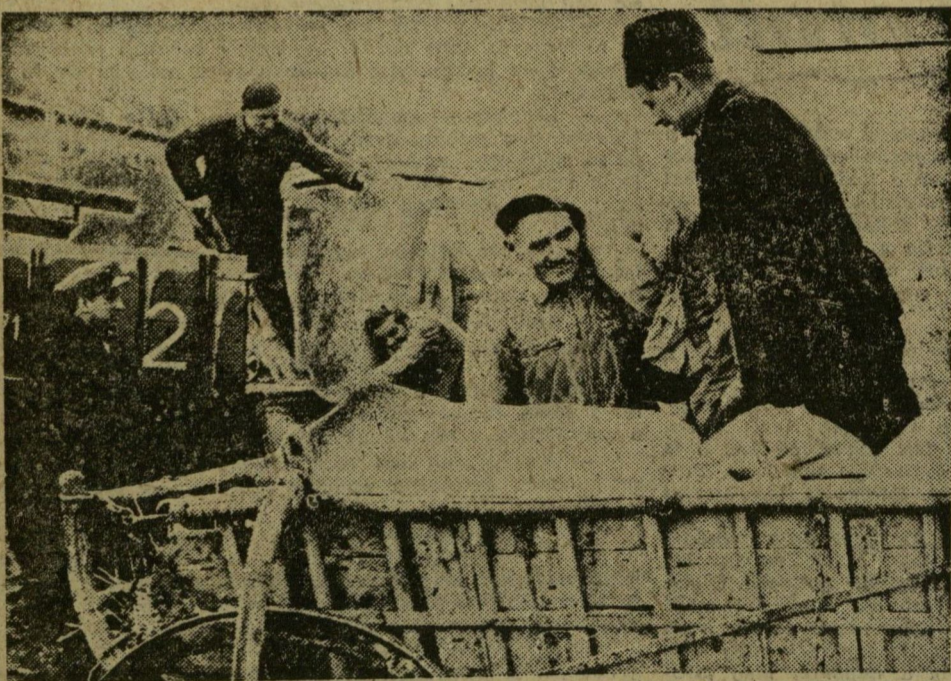


Szárad a nyers donga a kászliban. Így nevezik a kádárok azt a rakást, melyben összeállítják a fűrésztelepekről érkező faanyagot. A kászlit Tóth József és Barona Pál segéd munkás rakja.

Nagy a forgalom a malomban

Az elmúlt hetekben alaposan megnövekedett az alsóvárosi gőzmalom munkája: három műszakban őrlik a gabonát. Ugyanis négy cseretelepet is a malomhoz csatoltak és szinte naponta küldik a lisztet Szőregre, Deszre, Küküllőre és

Tiszászigetre. A szállítás végrehajtására kaptak egy tehérgépkocsit is. Természetesen a városban lakók, sőt a környékbeli parasztok is Domaszékről, Tápérol, Rőszkéről ide hordják völcseket, amelyekkel a gabonát őrléskor megőrölszik. Ebben az évben eddig mintegy 130 völcseket őrltek meg a malomban. Képünk a malom előtt készült: szekerekkel, autók-kal hordják örletni a gabonát.



(Markovits Tibor felv.)

A szegedi földművelőszövetkezet jelentős összeget fordít üzleteinek korszerűsítésére

Ujjáépítik a „Kis-Körösi“-halászcárdát

A Szeged és Vidéke Körzeti Földművelőszövetkezet az elmúlt évben igen szépen gazdálkodott, s közel 2 millió forint nyereséget ért el. Az összeg egy részét üzletei korszerűsítésére, bővítésére fordítja.

Idén a legtöbb pénzt a „Kis-Körösi“-halászcárdára fordítják. Bővítik, és a szabadtéri játékok idejére 300—350 fős kedves étteremmel alakítják át. A meglevő

épület mellé két nádtetes pavilont építenek, az étterembe pedig magyaros berendezést szereznek be. Megfelelő gépi berendezésről is gondoskodnak, már most nagy teljesítményű hűtőgépek működnek a csárdában.

A földművelőszövetkezet a tervek szerint Újszegeden a 11-es számú üzletét önkiszolgáló boltta alakítja át. Mihályteleken a művelődési otthon mellett levő italbolt-

ból pedig falatozót, büféket létesítenek, itt hideg ételeket is forgalomba hoznak. Hasonló falatozóvá alakítják át az algyői mút mellett levő 10-es számú italboltjukat is.

Ebben az évben a földművelőszövetkezet valamennyi üzlete, étterme és italboltja hűtőszekrényt kap, a távolabbiak — ahová nehézkes a jégszállítás — pedig elektromos hűtőszekrényeket.

Magasépítés az Áttamvasutaknál

címmel kiállítás nyílt az MTE SZéchenyi téri klubhelyiségében. A kiállítás, amelyet a MÁV Igazgatóság Építés- és Pályafenntartási Osztálya és a Közlekedéstudományi Egyesület szegedi szervezeteinek építész csoportja rendezett, bemutatják két nagy tervezőiroda, a MÁV Vasútervező Üzemi Vállalat és az UVATERV terveiről készült rajzokat, fényképeket.

E kiállítást eddig igen nagy sikerrel Budapesten, Debrecenben és Miskolcon mutatták be. Szegedről Pécsre, majd Szombathelyre viszik. A kiállítás megtekinthető február 19-én, 20-án és 22-én 10-től 13, és délután 14—18 óráig. 21-én, vasárnap pedig 10—13 óra közötti időben.

Négy lottó főnyereményt budapesti, kettőt vidéki lottózó nyert

A januári lottó jutalmorsorsoláson a 3. játékhét szelvényeire, a több száz értékes nyeremény között hét főnyeremény sorsoltak ki. Ezek közül hatnak már van gazdája, negyét budapesti, kettőt vidéki lottózó nyert. A kétszobás, bárhol felépíthető családi házáért, bár a határidő szombaton lejár, még mindig nem jelentkeztek.

TÍZ ÉV egy tanácsstag és egy városnegyed életében

Kedves, barátságos otthon, a fekete hajú nagymama a kályha mellett jókedvűen lovacoltatja térdén a legkedvesebbet, szemfényét, a pici Gabit. A berendezés elég szűkösön fér el a mellékhelyiség nélküli szoba-konyhas lakásban. Egy kicsit meglepett az állapot. Hogy miért lepett meg, arról majd később...

Szóval a nagymamával, Zöldi Imrénével beszélgetek. Régi időről, hiszen tíz év, egy évtized még emberéletben is hosszú. 1950. az első tanácsválasztás éve került szóba. Ekkor kapta megelőző tanácsstag-mandátumát Zöldi Imréné. Erről az időről így beszél:

— Öszintén szólva nem örültem a megbízatásnak. Azt sem tudtam még pontosan, mi a tanács, s azt még kevésbé, mit kell tennie egy tanácsagnak.

De nem kellett sokáig ezen gondolkodnia. Talált munkát. Fontos megbízatást kapott, mert akkor bizony még baj volt az állampolgári kötelességek teljesítésével, az adózással. Zöldiné a pénzügyi állandó bizottság tagjaival napi munkája után járt a kispárosokat, s eredményesen figyelmeztette őket kötelességük teljesítésére.

Kettős könyvvitel a kéréséről

Már „magánhivatala” van 1952-ben Zöldi Imrénének lakásán. „Kettős könyvvitel” vezet, pontosan bejegyzti a hozzáfordult választói panaszát, s egy másik rubrikába feljegyzi, mikor intézte el az ügyet, a kérést. A legtöbb megjegyzéshez egy-két hét leforgása alatt odakerül az „elintézve” szócska. Híre ment ennek a környékben. A móravárosiak a legapróbb kérdésekkel is felkeresték tanácsagjukat. Ha a családban nézeteltérés volt, ha a társbérleti lezsidta szomszédját, ha a vízcsap elromlott, akkor is. Néhez lenne felsorolni a sok-sok apró kérést, panaszt.

Már akkor is jelentkezett Szeged egyik legnagyobb problémája, a lakásgond. Eppen ezért érthető, hogy a panaszosok, a választók zöme lakáskérésrel fordult tanácsagjához. És Zöldi Imréné munkája kezdett elto-

lódni. Mind többet foglalkozott kommunális ügyekkel.

Sok-sok kis ügy

Lelkesen dolgozott. Most már megszerette a tanácsagi munkát, szinte nehéz lenne róla lemondania. Szeret az emberek kis ügyeivel foglalkozni, s örül, ha egy-egy kérést sikeresen elintézt. A második tanácsválasztás után, 1954-ben már a lakásügyi állandó bizottság elnöke. A tanácsi munka egyik legnehezebbjé váltotta magára. Az állandó bizottság hosszú évek alatt szinte összeforrt Zöldiné nevével. A panasz-, a kéréselemek nevére érkeznek a tanácsokhoz. A Szegedi Kenderfonógyárban — ahol dolgozik — naponta sok lakáspanaszos keresi fel. Lakásán is mindig szívesen látja választóit. De az állandó bizottság nem is hagy egyetlenegy kérésre, választás nélkül.

Az igazságért

Legutóbb egy lakáspanaszszal kapcsolatban sokat kellett hadakoznia. Igazságérzése nem hagyta, hogy egy időse asszonyt — aki 20 évig pincelakásban lakott — kiforgassanak szép, egészséges otthonából.

Vigyáz és sokat ad Zöldiné a látszatra is. Ismeri a szegedi lakásviszonyokat, s éppen ezért ki sem nyitotta még száját azért, hogy magának lakást kérjen. S íme itt a magyarázata annak, hogy az írás elején azt

mondtam, meglepett a Zöldiéknek talált állapot. Meg, mert úgy hallottam — s ahogy kiderült, ezt a rosszindulatú panaszosok mondták —, hogy Zöldiék háromszobás lakásban élnek.

Viszont az 1950-es évek kéresei, elképzelései Zöldi Imréné tanácsstag körzetében ma már megvalósult tények. Postahivatallal áll a Kálvária téren, a Korda soron csinost, modern új orvosi rendelő, a Remény utca közvétele kész és nehéz lenne összeszámlálni, hogy az elmúlt évben hány közvilágítási lámpát szereltek fel Móravárosban.

Kriszán Ferenc elvtársat a Könyvügyi Minisztérium saját halottjának tekintti, temetését vasárnap rendezi meg.

A népszerűség kulcsa

Zöldi Imréné népszerű tanácsstag ezen a városrészen. Nem olcsó népszerűség-hajszás útján jutott el ideig, hanem mindenekelőtt becsületes, szorgalmas tanácsi munkájával, őszinteségével. Beszélgetésünk végén magáról szólva a következőket mondotta el:

— Sokak szemében hibának tűnik, hogy a hozzám fordult választóimat nem kecselgetem. Mindig megmondom őszintén, mit várhat, sőt azt is, hogy kérése jogtalan, esetleg törvénytörő. Úgy gondoljuk, hogy ez nem hiba, sőt tiszteletre méltó erény. S talán éppen ez az a kulcs, mellyel a becsületes emberek, a választói szívéhez közel jutott Zöldi Imréné.

Horváth Zsuzsa

A havazás és a hideg akadályozta a cementtermelést — március végéig pótolják az elmaradást

Az ország cementgyárainak sok nehézséget okozott az év eleji hideg és havazás. A vállalatok kö- és márgabányái a fagy miatt csak akadozva tudták ellátni alapanyagokkal a feldolgozó üzemrészeket. Ezért januárban mintegy hatszáz vagon cementtel kevesebbet termeltek az előirányzatnál. Sokkal nagyobb elmaradás keletkezett volna azonban, ha az üzemek karbantartói nem fejezik be, összesen 57

nappal a határidő előtt a forgó-kemencék nagyjavítását.

A gyors — és jöminőségű nagyjavítások eredményeként — egy kivételével — most már valamennyi forgó-kemence teljes kapacitással bekapcsolódott a cementtermelésbe. Így ebben a hónapban az adósság egy részét már törleszteni tudják. Az iparág így márciusban előzetesen teljesen pótolja az év eleji adósságát.